

MEDJUGORJE HANGJA

2012. Március

Nr. 50

A Szűzanya

2011. február 25 -i

üzenete

„Drága gyermekek! Ebben az időben különös módon hívlak benneteket: szívből imádkozatok. Gyermekeim, ti sokat beszéltek, de keveset imádkoztok. Olvassátok a Szentírást, elmélkedjétek rajta és a benne írt ige legyen az életetek. Szeretek és buzdítalak benneteket, hogy Istenben találjátok meg békéteket és életörömitöket. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2012. március 2.

Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek! Isten mérhetetlen szeretetével jövök közétek és kitartóan hívlak benneteket Fiam karjaiba. Édesanyjai szívvel kérlek benneteket, gyermekeim, sőt figyelmeztetek titeket, hogy elsősorban azokra legyen gondotok, akik még nem ismerték meg Fiamat. Ne forduljon elő az, hogy benneteket és életeteket látva, ne vágyódjanak megismerni Őt. Imádkozzatok a Szentlélekhez, hogy Fiam láthatóvá legyen bennetek. Imádkozzatok, hogy az isteni világosság apostolai lehessetek ebben a sötét és reménytelen időben. Ez megkísértésetek ideje. Jöjjetek velem rózsafüzérrel a kezetekben és szeretettel a szívetekben. A Fiamban való feltámadás felé vezetlek benneteket. Imádkozzatok azokért, akiket Fiam kiválasztott, hogy mindig Átala és Benne éljenek - a Legfőbb Papban. Köszönöm nektek.”

Forrás: Mária Béke Királynője Szövetség

Olvassátok a Szentírást, elmélkedjétek róla

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya februári üzenetéhez

A Boldogságos Szűz Mária édesanyai szeretete, több, mint harminc éve tartó medjugorjei jelenései után is változatlan marad. Ugyanolyan tüzzel és szeretettel hív bennünket a szívből fakadó imára, mint a jelenések kezdetén. A Szűzanya hosszan tartó jelenése jelzi számunkra olthatatlan vágyát arra, hogy megváltoztassa és megújítsa szívünket. Szükségünk van új szívre és új lélekre, mellyel Istent szólítjuk, hívjuk. A szív az a hely, ahol az ember Istennel találkozik. A hit külső jelei nem elegendők, ha a szív nincs összhangban velük. Ezért a Szűzanya 1984. szeptember 20-i üzenetében mondja: **„Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy kezdjétek el szívből böjtölni. Sok ember azért böjtöl, mert mindenki böjtöl... Olyan szokássá vált, melyet senki sem szeretne megszakítani. Drága gyermekek, szívből imádkozzatok és szívből böjtöljétek.”** Itt láthatjuk, hogy az ember szörnyű tulajdonsága a kétszínűség, a képmutatás. De Istent nem tudjuk becsapni, mert „Isten a szívek és vesék vizsgálója”, üdvösségünk érdekében leleplezi hazugságainkat.

Isten Igéje biztosít bennünket arról, hogy ha „teljes szívünkéből és teljes lelkünkéből” (vö. MTörv 4,29) keressük Őt, akkor megtaláljuk. Ebben az üzenetében a Szűzanya figyelmünket Isten Igéjének olvasására és a róla való elmélkedésre irányítja, melyet a Szentírásban nyilatkoztatott ki számunkra. A Szentírás által Isten szól hozzánk. Isten szavát az általa megihletett emberek írták le. A Biblia elsősorban nem történelmi könyv. Nem a múlt szava, hanem a jelené. Isten az Ő szava mögött ott áll teljes lényével. Ez az ige ránk és az életünkre vonatkozik, azaz az örökkévalóságunkra.

A Szentírást olvasni azt jelenti közel engedni magunkhoz a hitben, és a szí-

vünkbe fogadni. Ez azt jelenti, szívvel hallgatni és meghallani azt, amit számunkra ma üzen. A Biblia olvasása által felismerem állapotomat, hitemet és Istennel való kapcsolatomat. A Bibliában felfedezem, hogy Isten nem hallgat, hanem ma is szól, úgy ahogyan régen. Isten Igéje által megértem a múltamat, jelenemet és jövőmet is.

Szűz Mária teljes szívét és testét odaajándékozta, hogy benne lakozzon az Isten Igéje, mert tudja, hogy ebben az Igében élet van. Isten szólt a szívéhez és tudja, hogy Isten ma is szeretne a szívékhöz beszélni. Tudja, hogy ez az Ige „egészen közel van hozzád, a szádban és a szívedben, így hozzá szabhatod tetteidet” (MTörv 30,14). Amikor a bibliai szöveget olvassuk, a hitben tudjuk, hogy azt nem akárki mondta és írta le. Isteni beszéd ez, mely pontosan ezen szöveg által mindig hallatszik, és visszhangzik minden időben. Az Úr nekünk is, neked és nekem ma személyesen mondani szeretne valamit. Ezért fontos, hogy a Szentíráshoz így viszonyuljunk: Uram, mit szeretnél mondani nekem? És hallgatni a szívünk és lelkiismeretünk mélyét a kis Sámuel példája szerint: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád.”

Isten Igéjének olvasásakor nem tudunk hová menekülni. Érezzük a Zsidókhoz írt levél szavainak igazságát: „Az Isten szava ugyanis eleven, átható és minden kétélű kardnál élesebb, behatol a lélek és szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit. Semmilyen teremtett dolog

nem marad előtte rejtve; minden föl van fedve és nyitva van az előtt, akinek számadással tartozunk” (Zsid 4, 12-13).

A Szentírást olvasva válságba is kerülhetünk, amely a javunkat szolgálja. Az Isten Igéje fel szeretne rázni bennünket és elvezetni a napfényre, hogy felismerjük azokat a viselkedésformáinkat, melyek normálisnak tűnnek ugyan, de melyekbe gyakran bezárkózunk. A Szűzanya a Bibliával való imára hív. A Bibliával imádkozni azt jelenti: a legbiztosabb alapon állni, az imádság legjobb és legtisztább forrásánál. A II. Vatikáni Zsinat dogmatikus konstitúciójában az „Isteni kinyilatkoztatásról” (25) világosan mondja: „A Szentírás olvasását imádságnak kell kísérmie, így lesz belőle beszélgetés Isten és ember között; mert „amikor imádkozunk, ő-hozzá beszélünk, és amikor az isteni kinyilatkoztatást olvassuk, őt hallgatjuk” - írja Szent Ambrus. Szent Jeromos még erőteljesebben tanít: „Nem ismerni a Szentírást azt jelenti, nem ismerni Krisztust”. Krisztus imája kell, hogy tápláljon és enyhítse szomjunkt Isten Igéjével. A szent Zsinat leírja, hogy ugyanolyan táplálék a hívő számára, mint az eukarisztia. Szent Jeromos mondta: „Az eukarisztiában Krisztus Testét esszük és az Ő vérét isszuk, de ez történik a Szentírás olvasásakor is.”

A Szentírás az élet fontos eszköze a lelki harcokban. II. János Pál pápa a Novo Millennio Ineunte apostoli levelében, melyben az Egyház a harmadik évezred programját kínálja, a pápa azt mondja, hogy az a keresztény, aki nem

imádkozik, veszélyben van. Ehhez hasonlóan azt mondhatjuk, hogy veszélyben van az a keresztyény is, aki nem olvassa rendszeresen az Isten szavát. Ez élet és halál kérdése: „Nemcsak kenyérral él az ember, sokkal inkább azzal él az ember, ami az Úr szájából származik” (MTörv 8,3). A leírt Isten szavát – amikor a Szentlélekben olvassuk és értelmezzük – akkor az, végül mindig a bátorítás szava, még akkor is, amikor élesen rámutat a bűnre. Az Ige olvasása nem könnyű dolog. Isten szava igazi földrengéshez hasonlóan rendíthet meg bennünket és erőteljesen megkérdőjelezi kiegyezésünket a rosszal, miközben sohasem az a célja, hogy elítéljen bennünket. Leplezi bűneinket, de ugyanakkor rámutat a megbocsájtás lehetőségére is. Tehát Isten Igéjét olvasni azt jelenti, kockázatos dologra vállalkozni, kockázatos azért, mert radikális módon kérdőjelez meg, és olyan dolgokat tár elénk, melyeket nem szeretnénk hallani. Nem mi dolgozunk a Bibliával, hanem ő dolgozik velünk. Ha ilyen lélekkel olvassuk, időnként meglepetéseket szerez számunkra. Előfordulhat, hogy egy-egy rész heteken keresztül kísér bennünket, mert megéreztük, hogy a megtérésre hív.

Imádság

Uram, szólj, szeretném meghallani a Te szavadat a világ zajában, abban a zajban mely olykor bennünk is uralkodik. Szükségünk van a te szavadra. Szólj akkor is Uram, amikor nem hallgatunk rád. Szólj akkor is, amikor belső zajunk elnyomja a te szavadat! Szólj akkor is, amikor a te szavad éget. Uram adj nekünk éhséget és szomjúságot, de ne kenyérre és vízre, hanem a Te Igéd hallgatására. Uram, te aki keresed az embert, itt és most, adj nekünk készséget ma arra, hogy meghalljuk a te szavadat. Mária, az Ige Édesanyja és Szolgálója adj kegyelmet, hogy felfedezzük Isten Igéjének szépségét és erejét, és megőrizve a szívünkben, örömmüké és boldogságunkká váljon. Ámen.

fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea

A pápa még 2012 -ben állást foglal a medjugorjei jelenések ügyében

A vizsgálóbizottság valamennyi látnokot kihallgatta a Vatikánban. XVI. Benedek pápa február 25-én fogadta a bizottság elnökét, Camillo Ruini bíborost, hogy a vizsgálat állásáról tájékozdójék.

A medjugorjei jelenéseket vizsgáló nemzetközi bizottság még idén állásfoglalással zárja munkáját. 2010 elején, a testület felállításakor a vatikáni szövegű leszögezte, hogy a bizottság nem dönt, csupán vizsgálódása eredményeit és azok alapján kialakított véleményét terjeszti a döntésre jogosult Hittani Kongregáció, majd a pápa elé.

A medjugorjei jelenések kezdetén egyházmegyei bizottságot állítottak fel, melynek feladatát később a Jugoszláv Püspöki Konferencia vette át. A konferencia valójában nem foglalt állást a jelenség természetfeletti eredetének kérdésében, amikor 1991-ben kijelentette: „non constat de supernaturalitate” azaz: a jelenség „természetfelettsége nincs megállapítva”. Az óvatos kifejezés azt jelenti, hogy a püspökök sem a természetfelettség, sem a csalás tényét nem látták kellően bizonyítottnak.

A Vatikán által 2010-ben megalakult bizottság felállítását a Bosznia-Hercegovina püspökei kérték a Hittani Kongregációtól. A testület munkájában három bíboros vesz részt: Angelo Amato bíboros érsek, Jozef Tomko bíboros érsek, a Népek Evangelizációja Kongregációjának korábbi prefektusa, illetve a bizottság elnöke, Camillo Ruini, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa. Tagjai között van Vinko Puljić szarajevói és Josip Bozanić zágrábi érsek; Julian Herranz, a Pápai Törvénymagyarító Tanács emeritus elnöke, valamint több teológus és mariológus.

1981-ben, a jelenések kezdetekor a hivatalban lévő helyi (mostari) püspök,

majd utódja, Ratko Peric püspök is határozottan tagadta a jelenések hitelességét. Utóbbi időben napvilágra került dokumentumokból kiderül, hogy a jugoszláv kommunista állambiztonság is igyekezett elérni, hogy az egyházi vezetés negatívan álljon az eseményekhez.

A Ruini bíboros vezette bizottság tavaly június óta mind a hat látnokot kihallgatta: először Ivankát, majd Vickát, később – ugyanazon a napon, de külön-külön – Mirjanát és Mariját; végül a közelmúltban Ivant és Jakovot. A találkozók a Hittani Kongregáció termeiben zajlottak; itt található a testület munkanyagainak archívuma is.

Vinko Puljić érsek nemrég kiadott közleményében kijelentette, hogy a munka egy éven belül befejeződik. Hogy mi lesz a végső döntés, ma még nem lehet megmondani. A látnokok általánosságban jó benyomást tettek a bizottsági tagokra, ám jelenleg az tűnik legvalószínűbbnek, hogy a Szentszék ugyanazt fogja kimondani, mint az 1991-es püspökkari határozat: „non constat de supernaturalitate” azaz: a jelenség „természetfelettsége nincs megállapítva”. Vagyis várhatóan sem a természetfelettség mellett, sem ellene nem fog állást foglalni.

Az 1981. június 24-én kezdődött jelenések, ha kisebb gyakorisággal is, de máig tartanak némelyik látnok esetében, akik állítják, hogy a nap egy adott időpontjában találkoznak a Szűzanyával, bárhol tartózkodnak is. Medjugorjéba, ahol Mária a Béke Királynőjeként mutatkozik be, zarándokok milliói látogatnak folyamatosan. 1998-ban a Hittani Kongregáció akkori titkára, Tarcisio Bertone engedélyezte a zarándoklatokat, „feltéve, hogy azokat nem tekintik a folyamatban lévő, egyházi kivizsgálásra váró események hitelességének elismeréseként.” Sokan számolnak be

arról, hogy Medjugorjében megtalálták elvesztett hitüket, és megváltozott emberként tértek haza onnan – írja Andrea Tornielli Vatikán-szakértő a Vatican Insider hasábjain.

Magyar Kurír 2012.02.27.

Medjugorjei hírlevél

2011. december 15.

Kedves medjugorjei gyermekeim, dicsértessék Jézus és Mária!

1. Február 2 -án Mirjanának Nápolyban jelent meg a Szűzanya nagy tömeg jelenlétében. A következő üzenetet kaptuk tőle:

„Drága gyermekek! Már oly régóta veletek vagyok, és oly régóta tanúskodom Isten jelenlétéről és az Ő végtelen szeretetéről, amelyet szeretném, hogy mindnyájan megismerjétek. És ti gyermekeim? Ti továbbra is süketek és vakok vagytok, mert miközben a benneteket körülvevő világot szemléletek, nem akarjátok látni hová tart ez a világ Fiam nélkül. Lemondtok róla, pedig Ő minden kegyelem forrása. Míg beszélek hozzátok figyeltek ugyan rám, de szívetek zárva van és nem hallotok engem. Nem kéritek a Szentlelket, hogy világossítson meg benneteket. Gyermekeim, a gőg uralkodik. Én az alázatot mutatom nektek. Gyermekeim jegyezzétek meg, hogy csak az alázatos lélekből ragyog a tisztaság és a szépség, mert megismerte Isten szeretetét. Csak az alázatos lélek válik mennyországgá, mert benne lakik Fiam. Köszönöm nektek! ... Újra kérek benneteket, hogy imádkozzatok azokért, akiket Fiam kiválasztott, ők a ti pásztoraitok.”

Ezt az üzenetet hosszasan tudnánk elemezni, de én azt javaslom, hogy üljünk le néhány percre, olvassuk el újból, és több figyelemmel, és minden egyes szót az eszünkkel, és a szívünkkel is próbáljunk megérteni. Aztán vegyünk egy darab papírt, és írjuk le, hogy mi mit határozunk el, hogy ez az üzenet valóban megváltoztasson valamit az életünkben.

Ha a Szűzanya azt mondja, hogy süketek és vakok vagyunk, nem imádko-

zunk, nem hiszünk Fiában és igazából nem látjuk, hogy mi is folyik valóban a világban, akkor ez valóban komoly dolog. Itt az ideje, hogy irányt változtassunk, és ő mutatja az utat a megváltás felé. Ezért vigyázzunk nehogy lemaradjunk erről a hajóról, ami egyben a megváltást is jelenti számunkra.

2. Tanuljunk egy 11 évestől! A kicsi Chiara rákban szenved. Tavaly az Egyesült Államokból érkezett édesapjával, nagymamájával, keresztanyjával és néhány barátal azért, hogy könyörögjenek a Szűzanyához, hogy segítsen a gyermekek. Édesanyja otthon maradt a két kistestvérével.

Mikor találkoztunk Chiarával nem is gondoltuk volna, hogy az orvosok nem sok időt jósoltak neki. Annyira beszédes, vidám ember benyomását keltette, hogy ezzel mindenkit pozitív energiával töltött fel. Ő ezt mondta: „Bárhogy

dönt Jézus, tudom, hogy a legjobb döntést hozza majd meg. Bízom benne. Akár meggyógyulok, akár nem, boldog leszek. Mindkét esetben, mert tudom, hogy a döntés az Ő kezében van.”

Családjának is ezt mondta: „Ha meghalok, a mennyországba kerülök, és ott majd várlak titeket.”

Chiara Vickával is találkozott, aki 20 percig imádkozott érte. Vicka egyetértett vele, mikor azt mondta, hogy ő mindenképp nyertes, mert, ha meghal, tudja, hogy Jézussal lesz. Édesapját is megindította Chiara nyugalma, és elmondta, hogy nem is kellett Medjugorjéba jönnie ahhoz, hogy szívét béke töltse el. De a család ragaszkodott ahhoz, hogy eljöjjenek, és itt békét találtak.

3. Hó Medjugorjében - Két hétre megállt az élet Medjugorjében a nagy hóesés miatt. Csak a templomban és az

imacsoportokban teljesítettünk szolgálatot, bezárt az iskola, az irodák, a boltok, nem volt közlekedés, testvéreimmel sítalpakon közlekedtünk. A falut még most is vékony jégréteg borítja és a hó súlya nagyon sok kárt okozott az épületekben. Ezek a próbatételek éberresztenek rá bennünket, hogy életünk a földön mennyire sebezhető, és milyen kicsik vagyunk. Istennek ezekkel az a célja, hogy elgondolkodjunk életünk értelméről és céljáról.

Talán az volt a célja ennek a megpróbáltatásnak, hogy megtanuljunk egyszerűbben élni. A fogyasztó társadalom mohóvá tett bennünket, akik soha nem elégednek meg azzal, ami van, és mindig többet szeretnének megszerezni, és olyan szükségleteket keltenek az emberben, amelyek valójában nem is léteznek, mert a mohóság csak egyfajta fogságban tart bennünket.

A Szűzanya azt szeretné, hogy egyszerű életet éljünk, ami ellentmondásban van a látszatvilág külsőségeivel, amelyek uralják az emberek életét. Egy nap lehet, hogy majd hiányt szenvedünk valamiben, amelyek látszólag fontosak, és nemcsak télen egy pár hétre. A Szent Család víz, elektromos áram, mobiltelefon és számítógép nélkül élt. Készen állunk? Ha Istentől kapjuk, az az igazi ajándék, de ha elveszi, az is ajándék, mert neki köszönjük meg, ha kapunk valamit tőle, amit egyébként készpénznek vennénk, és megnyitjuk szívünket a többi ajándék fogadására.

Jézus szavai örökérvényűek: „Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és a többi majd megadatik nektek.”

Isten csodáit nagyon sokszor megtapasztalhattuk, és ez jele annak, amit Ő majd a jövőben tenni fog, mert Ő figyel minket, de szüksége van arra, hogy bízzunk benne. Elkezdtek a 30 napos novenát Szent József tiszteletére. Csatlakozz hozzánk, kezeld őt barátként, és ő mindig melletted lesz.

4. Nápoly lángokban! Február 2 -án nagy tömeg jelenlétében a nápolyi stadionban jelent meg Mária Mirjanának. Nagyon sokan írták le csodálatos élményeiket az eseményről:

- Első csoda: 30.000 nápolyi, köztük

nagyon sok fiatal maradt teljes csendben néhány órán keresztül,

- Aztán éreztek egy mennyből jövő fény jelenlétét, amikor Mária megjelent,
- Végül mindenki érezte a „nap csodáját” és azok, akik nem tudtak járni, újra jártak.

Például, egy Constanza nevű hölgy, aki eddig mindig kifogást keresett, ha templomba kellett volna mennie, most szintén részesült a Szűzanya áldásában ott a nápolyi stadionban. Azóta élvezzi a mise szépségét és értékét, és nem mulasztana el egyetlen rózsafüzért sem, holott azelőtt soha nem is imádkozott. Mindennap ismerkedik a szentek közösségével, és alig várja, hogy hitében tovább léphessen.

5. Egy igazi anyai szív!

Sok törvény ellentétben áll az emberi természettel, és a pogány nyugati világ még a katolikusokat is befolyásolja. De csodálatos törekvések mindig vannak, és fontos őket megjelentetni.

Olaszországban egy 30 éves nő áldott állapotba került. Édesanyja úgy nevelte lányát, hogy Isten parancsolatait betartsa. A nő nagyon félt, amikor édesanyjának el kellett mondania a történetet. De az anya, aki most nagymama is lett, nagyon boldog volt a hír hallatán, mert a gyereket Isten ajándékának tekintette. Az egész család várja a gyermek születését néhány héten belül. Milyen csodálatosak az ilyen nagymamák. Így sok gyereket mentenek meg az abortusztól.

6. Legyünk óvatosak, mert hamis üzenetek keringnek az Interneten. Mária egy Ivánnak adott üzenete kering az In-

terneten. Ez egy közelgő Libanont sújtó katasztrófát jósol meg. A hangneméből egyértelmű, hogy az üzenet nem Máriától való, és csak felesleges pánikot kelt, és elvonja figyelmünket az igazi üzenetektől. Egy másik hasonló üzenet Franciaországgal kapcsolatos, és szintén hamis. Miért küldene Gospa olyan üzeneteket, amelyek csak néhány embert érintenek, tudván azt, hogy az Interneten percekben belül mindenki hozzáférhet, amikor azt megteheti a szokásos havi jelenésekkor is?

A legbiztosabb az, ha csak a közösségünk által kiadott üzeneteket olvassuk, és az Interneten csak olyan linkekben bízunk, amelyek kapcsolódnak Medjugorje honlapjához.

A hamis üzenetek, csak nyugtalanságot keltenek, és nem azt, ami a céljuk lenne: a szívek békéje, és az Istenhez vezető úton való elindulás.

Ha egy üzenet nem biztos forrásból való, továbbítsátok hozzánk, mert így sok bajtól kímélünk meg titeket. De ti is le tudjátok az üzenet valóságát ellenőrizni, ha megnézik, hogy ki küldte őket.

7. Marija Pavlovic-Lunetti látnok márciusban Libanonba látogat egy nagy özszejeövetelre, amelyet a keresztények és a muzulmánok együtt szerveznek. Mária üzeneteit fogja tolmácsolni a tömegnek és Beirutban imaközösségeket szervez. Imádkozzunk, hogy ottani tevékenysége is áldásos legyen!

Legdrágább Gospa! Mi nem akarjuk megtagadni Fiadat, és Téged sem!

Mit is kezdenénk nélküled? Te vagy a mi örömünk, békénk, szeretetünk és életünk értelme! *Emmanuel nővér+*

2012. február statisztikai adatai

Kiszolgáltatót szentostyák száma: 21.000

Koncelebráló papok száma: 729 (naponta 25)

Jozo atya katekézise

2011. február 25.

A Szűzanya 2012. február 25 -i medjugorjei üzenete:

„Drága gyermekek! Ebben az időben különös módon hívlak benneteket: szívből imádkoztatok. Gyermekeim, ti sokat beszéltek, de keveset imádkoztok. Olvassátok a Szentírást, elmélkedjétek rajta és a benne írt Ige legyen az életeitek. Szeretlek és buzdítalak benneteket, hogy Istenben találjátok meg békéteket és életörömeiteket. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Kedves Testvéreim! Íme, egy új, erős, anyai üzenet és tanítás. Igen, nem könnyű bejutni szívébe, s méghozzá szívével imádkozni. Ennek ellenére valóság, hogy az ima nem ima, amíg az nem szívbéli. Mi hiányzik az én imámból? Ez a kegyelmi idő megköveteli tőlünk, mint korunk prófétáitól, hogy belépünk a szívbéli ima titkába. Az ilyen ima biztosan megnyitja az eget. Halottakat támaszt fel. Felemeli az elesetteket és megtéríti a bűnösöket. Ha a jelen világot szemléljük minden nemű krízisével és nehézségeivel együtt, azt látjuk, hogy az ember már sehol nem érezheti magát biztonságban és boldognak. A közgazdászok keresik a megoldást a gazdasági válságra, az orvosok nemzetközi találkozókon segíteni szeretnének azokon, akik gyógyíthatatlan betegségekben szenvednek. A katonaság és rendőrség pedig nemzetközi szerződésekkel kötelezve van biztosítani az élet védelmét, a rendet, és a rendszert. S maga a természet is különösen reagál, mert az ember megzavarja az egyensúlyát. A természetvédek hiába védik a környezetet, az egyre és egyre szennyezettebb. Miként segíthetünk a mai világnak, és ennek a generációnak? A Szűzanya meghívja azokat, akikben ott van a prófétai lélek és az elhivatottság, hogy imádkozzanak szívbéli imával.

Az ember oly nehezen hisz abban, hogy imával elérhet valamit. Amire nem képes a politika, a pénz, a gazdagság, ahol képtelen a katonaság és a fegyverek, ott képes a szív imája! Igen, éppen ez a szent böjti idő tanúsítja, hogy minden elérhető imával és böjttel. Szent Jakab apostol mondja, hogy: „Az igazak odaadó imája sokat ér.” Ezt nem csak Jézus Krisztus, de maga az Egyház történelme is igazolja.

A szív imádkozik. Amikor szívünk távol van Istentől, imánk üres. A szív az a hajlék, amelyben vagyunk, amelyben lakozunk. Egyedül Isten képes ismerni és eljutni szívünk mélységeibe. Ez az igazság helye, ahol választhatunk az élet és halál között. Ez az Istennel való találkozásunk helye. Ez az Istennel kötött szövetség helye, aki saját képmására teremtett minket. A szív az Istennel kötött szeretet szövetség helye. Az Egyház az új Katekizmusban így tanít: „Az imádság keresztény, amennyiben közösség Krisztussal és kiterjed az Egy-

házban, mely az Ő Teste. Az ima mértéke Krisztus szeretetének nagysága.” KKK2565. Ez a közösség Krisztussal a mi szívében történik meg. Kis Szent Teréz mondta: „Számomra az ima, szívem Jézus iránti lelkesedése.”

Igen, az ember szívével imádkozik, s ebben a lelkesedésben a Szentlélek hatalmától, elmerül Isten Szeretének titkában. Az ima ezért táplálja az embert és a hitét.

Drága imatestvéreim! Ha felteszik nekünk a kérdést, hogy az Egyház mit csinált 30 éven át Medjugorjében, akkor örömmel tanúskodhatunk arról, hogy 30 éven át térdelt, és imádkozott, böjött, egyesülve Urunk Anyjával.

A mi legnagyobb hibánk, amikor az ima elméletté válik. Vitázni az imáról, nem imádkozni – sok imacsoport és egyén hibája. **„Gyermekeim, ti sokat beszéltek, de keveset imádkoztok.”** – mondja nekünk a Béke Királynője. Imacsaládunk nem, és nem is lehet valamiféle zárt közösség, amelynek van-

nak animátorai, céljai, vezetői. Az a tag, aki nem szívesen imádkozik, aki az ima elé helyez minden mást, aki a találkozón előnyben részesíti a vitát, az okoskodást, s közben megfélelkezik az imáról, nem értette meg a Béke Királynőjének meghívását. Az üzenet szavainak megújítóan kell hatnia az imacsalád minden tagjára, és a Béke Királynőjének minden barátja számára. Tegyük végre az imát az első helyre. Legyen bátorságunk elcsendesülni, tartózkodjunk bármilyen kritikától és hallgassuk az Édesanyát: **„...különös módon hívlak benneteket: szívből imádkozzatok.”**

Hogyan található meg Istenben a béke és az életöröm!? XVI. Benedek pápa korunk emberének okosan felelt: „Szervezhetünk szórakozásokat, de nem szervezhetünk örömet.” Az Isteni öröm és a béke az ég ajándéka. Az ember egész lényével keresi, de nem képes megtalálni. Azért nem, mert a szórakozásban, az italozásban, a sportban, és kulturális eseményeken szórakozhatunk, ismerkedhetünk másokkal, de az örömet és a békét nem találjuk meg.

Ez a kegyelmi idő. Hallgassuk Isten Igéjét. Válaszoljunk a szív imájával és megtaláljuk a békét és az életörömet is. Az Anya még egyszer szólít minket ebben az üzenetben: **„Olvassátok a Szentírást, elmélkedjétek rajta.”** – Az embernek és szívének Isten Igéje a válasz. Ez az az élet, mely örömet hoz és minden áldás forrása. Hitünk tápláléka, imáink számára pedig buzdítás és olaj. Az emberi szó emberi. Vagyis korlátolt időben, kultúrában, gyümölcsben és üzenetekben. Gyakran üres, tartalmatlan. Az emberi szó megcsal és csábít. Isten Igéje a teljes szabadság és erőnk. Szüntelenül teremt és támogat a jóban. Ez a mi biztonságunk.

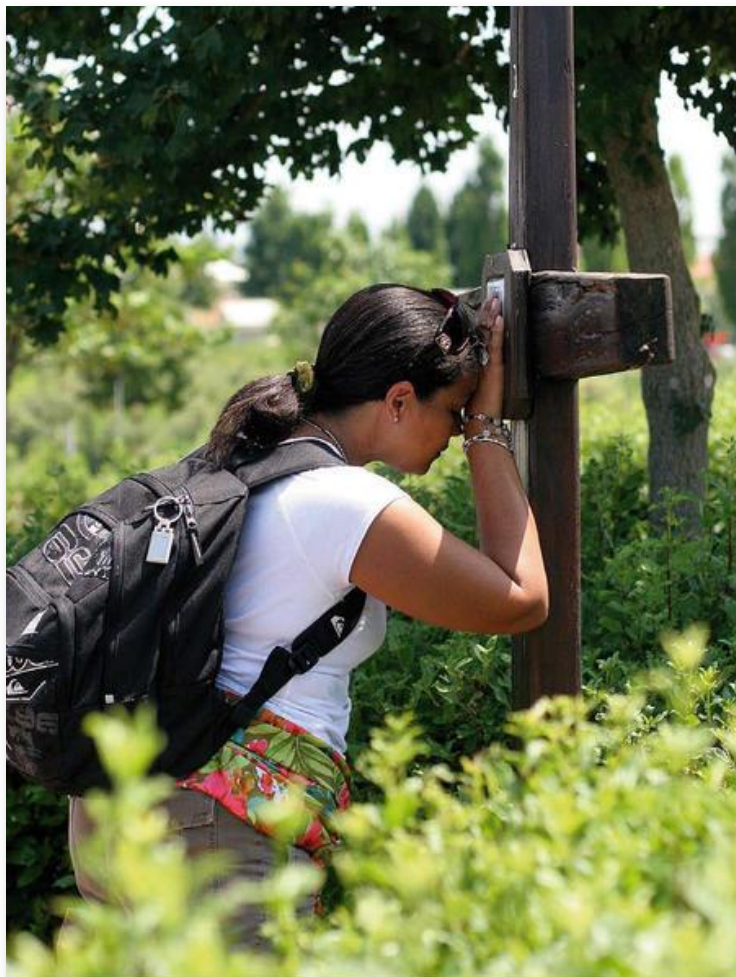
„Az Isten Igéje legyen az életetek!” – mondja a Béke Királynője, s elvezet bennünket a kereszténység forrásához. A Szűzanya az Egyház útjára állít minket, amely az imából és Isten Igéjéből él. Legyenek ezek a szavak számunkra bátorításul, hogy ebben a böjti időben visszatérjünk hivatásunkhoz: megélni az üzeneteket és így tanúskodni az Evangéliumról.

A jelenések kezdetén hallottuk az üzenetben, hogy családjainkban találjuk

meg a Szentírást, és hogy minden nap olvassunk belőle. Hogy legyen látható helyen, vagyis a családi oltáron. Azután, hogy minden nap szívvel imádkozzuk a rózsafüzért. Íme, alkalom arra, hogy ebben a böjti időben ezt a két kihangsúlyozott üzenetet mindennapi életünkben valósággá tegyük. Ahogy nonsokára meglátjuk a természetben a nagy változást, amely megújul, hasonlóképpen nekünk is meg kell újulnunk. A mi életünkben nyíljon meg a szentség, szeretet, hit és a keresztény élet teljessége. A világ csak így képes megújulni. Higgyünk a változásokban, és a mi személyes meghívásunkban, hogy ennek részesei legyünk. A Szűzanya üzenete ihlessen és bátorítson, hogy ezt a szent böjti időt imával és böjttel, nyitott és alázatos szívvel kezdjük el.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

1. Hogy a zarándokok és a Béke Királynőjének tisztelői feltárják és elfogadják a szívbeli imát, a mindennapi rózsafüzér imádkozását és a Szentírást olvasását a családokban. Az ez évi Találkozónk sikeréért.
2. A szabadságért és békéért a világban. Az Egyházért, hogy ebben a világban a világ világossága legyen. A családokért, amelyek nehézségekkel küzdenek, akik lelki vagy anyagi krízist élnek meg, hogy erejüket és békéjüket Istenben találják meg.
3. A nemzetközi Bizottságért Medjugorjéért, amely feladata vége felé tart, minden felelős személyért, akiknek végleges kijelentést és értékelést kell hozniuk, hogy a Szentlélek vezesse és világosítsa meg őket. Hogy mindenben az Igazságnak és az Egyháznak szolgáljanak. A látnokokért és családjaikért, hogy minden ember számára és mindig a keresztény élet példaképei legyenek.

„Íme az Úr szolgáló leánya”

Slavko Barbaric atya 1986. március 30 -án elhangzott prédikációja

Most röviden szeretném bemutatni nektek a Szűzanya életét, ahogyan azt a Bibliából és az Egyház hagyományából ismerjük, mindezekkel az üzenetekkel együtt: némiképpen a máriás lelkiséget.

A Szűzanya egész élete Jézusra irányult. Élete első szakaszában - a fogamzás pillanatáig - várakozó, nyitott lélek volt. Mit értek én ezen? Zsidó lány létére bizonyosra vette a Messiás eljöveteletét és tudta, hogy a választott nép egyik szűz leánya fogja megszülni. A Szűzanya tudta, hogy imádkoznia és bőjtölnie kell a Messiás eljöveteleért, azért, hogy az idő beteljesüljön. Azt azonban nem tudta, hogy éppen ő lesz a kiválasztott. Tehát az első dimenzió, amit itt, ezeken az üzeneteken keresztül meg kell tanulnunk: várnunk kell az Urat, óhajtunk kell az Ő eljöveteletét és nyitottnak kell lennünk. Nyílunk meg tehát és imádsággal várakozunk! Az sem véletlen, hogy a Szűzanya első öt üzenetében ezt mondja: „**Hit.**” A hit nemcsak azt jelenti, hogy tudunk Isten létezéséről; a hit azt is jelenti: várjuk az Urat. Legyünk nyitottak és készek arra, hogy megnyíljunk Előtte!

Gondoljatok az Evangélium példabeszédeire. Egyikük például arról a királyról szól, aki elment, szolgálai pedig azt gondolták, hogy már nem jön vissza vagy csak sokára tér haza. Nekiláttak tehát enni és inni, semmibe vették és verni kezdték egymást. Amikor a király visszatért, nem álltak készenlétben, ezért elkergette őket. A várakozásnak ez a dimenziója legyen ismét eleven a szívünkben! Ezért kéri a Szűzanya a bőjtöt és az imádságot. Ha másra sem gondolunk, csak arra, hogy sok enivalónk, sok pénzünk és házunk is legyen... akkor az Úr nem fog eljönni. Nem a világ végével fenyegetőzöm, ha azt mondom, hogy várnunk kell az Urat.

A Szűzanya azt akarja, hogy először

ezt a dimenziót tanuljuk meg. Semmi kétségem afelől, hogy nagyszombaton, a sírba tétel után Jézust már senki sem várta többé. Tanítványai azt gondolták: „Reménykedtünk, de keresztre feszítették. Gyerünk, térjünk vissza falvainkba.” Abban az egyben mégis biztos vagyok, hogy a Szűzanya várta Őt. Ő volt az első, aki feltámadása után látta és hallotta Jézust.

A Szűzanya lelkiségének van egy másik dimenziója is, amelyet látunk, éreznünk és élnünk is kell, mégpedig az, hogy **határozni tudott**. Amikor az angyal megjelent és azt mondta neki: „Kegyelemmel teljes, köszöntelek az Úr nevében, te leszel a Messiás anyja”, meglepődött, hiszen ez váratlanul érte. Noha zavarba jött, mégis azt mondta: „Íme az Úr szolgáló leánya. Ne az én akaratom teljesüljön, hanem az Ő akarata.”

Még ha mindezt akkor nem is értette, később, amikor a keresztet látta, amikor Jézus holttestét a karjaiban tartotta, mindent megértett. Eleinte még sok mindent nem értett, mégis „igent” mon-

dott, ezáltal mindannyiunk előtt megnyitotta a mennyet és Jézus - mint az Isten Igéje - méhében emberré válhatott.

Üzeneteiben a Szűzanya a Hiszek egyet kéri tőlünk. Hinni annyit jelent, mint odaadni a szívünket, kinyitni és azt mondani: „Igen, íme készen állok.” Ezt kéri tőlünk minden nap, nem mint egy besulykolt formula ismételtetését, hanem mint egy dinamikus elhatározást, amelyben naponta döntünk az Úr mellett. Ezáltal az Úr tudára hozzuk - de mi magunk is tudjuk -, hogy minden szavunk és minden tettünk, minden, amit cselekszünk, az Övé és az is kell, hogy legyen. Ha meg akarjuk érteni ezeket a jelenéseket, a miértjüket, újból és gyökeresen „igent” kell mondanunk az Úrnak. Ez az „igen” - éppúgy mint a Szűzanya életében - a mi életünkben is életünk kulcsát kell hogy jelentse, az Úrral együtt folytatott életünk kulcsát, nem pedig a végét. Ha a Szűzanyához hasonlóan kimondtuk ezt az „igent” - még ha nem is értettünk meg mindent - az Úr megkezdheti bennünk művét.

Mária lelkeségének harmadik dimenziója a **hűség**. Jézus növekedhetett a méhében, majd Mária anyává lett és elkísérte Jézust a keresztségig. Nem volt része mindig örömben: amikor gyermekét a templomban bemutatta, Simeon megmondta neki, hogy szívét a fájdalom töre fogja átjárni.

Egy anyának nem könnyű elviselni, ha azt mondják neki, fia miatt sokat fog szenvedni. A Szűzanya elfogadta a szenvedést és elment a keresztségig. Olyan sokan elhagyták félelmükben Jézust, de a Szűzanya elkísérte; nem azért, hogy lássa, kik ölték meg, nem azért, hogy utána bosszút szervezzen. Vele ment és újból felajánlotta; mindig is hűséges maradt Hozzá. És most ezt a hitbeli hűséget kéri tőlünk: mit akarok én tenni, ha jönnek a szenvedések, ha kereszttet kell hordanom, saját keresztemet vagy a családomét? Megfutamodom-e?

A Szűzanya lelkesége azt sugallja nekünk, hogy legyünk hűségesek, nyitottak és várjunk, a megoldás ugyanis az Úrnál van. Ebből következik, hogy csak akkor lehetünk hűségesek, ha mélyrehatóan imádkozunk. Ezért kell időt szakítanunk az imádságra és azt is tudnunk kell, mire való a böjt.

Még egy negyedik dimenzió is van: a keresztfá alatt a Szűzanya megértette, hogy **ő minden ember Anyja**. Talán azt mondhatnám, addig is tudta, hogy Jézus anyja és hogy mindenkit szeretnie kell, de a keresztt pillanatától kezdve megértette, hogy mindenki Édesanyja is, mivel Jézus a keresztről azt mondta neki: „Íme a te fiad”, a tanítványnak meg: „Íme a te anyád.” Ezért hív bennünket a Szűzanya a keresztfához. Meghív, hogy közeledjünk a keresztfához és szenteljünk magunkat annak.

A Szűzanya saját tapasztalatából beszél. Bár nem felejtette el, hogy a keresztt súlyos teher, azt is látta, hogy a kereszttet nem a megsemmisítésünkre kaptuk. A szenvedést talán azért kaptuk, hogy általa megértsük egyik-másik új feladatunkat. A családokban és a világban ugyanis sok probléma adódik abból, hogy sokan menekülni akarnak, nem akarják a kereszttet vállalni, nem akarják a szenvedést elfogadni.

Nem kell keresnünk a szenvedést, ez nem lenne helyes. Jézus is ezt mondta:

„Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ha ez a Te akaratod, elfogadom.” Ha tehát élni akarjuk ezeket az üzeneteket és a Szűzanya lelkeségét, el kell fogadnunk keresztszűzanyáinkat, szenvedéseinket, mivel ezen az úton járva többet értünk meg: megértjük ugyanazokat a dolgokat, amelyeket a Szűzanya megértett.

A szentmisén azt mondjuk egymásnak: „testvérek”, és ez igaz is. Csak hogy a szeretetre nemcsak minket, keresztyényeket hívtak meg. Ez minden ember kötelessége, azoké is, akik nem hisznek Istenben, akik humanizmusról és szeretetről beszélnek. Minket azonban mélyebb kapcsolat fűz egymáshoz és az egész emberiséghez. Mi - a Szűzanya és Jézus szavaival - mindenki testvéreivé válunk, mindenki anyjává és apjává, nemcsak humanizmusból, hanem mélyen gyökerező szeretetből.

Most tekintsünk meg egy ötödik dimenziót is: **a Szűzanya gondunkat viseli**; komolyan vette anyai feladatát és ezek a jelenések újabb bizonyítékai annak, hogy nem közömbös problémáink, fáradtságunk, konfliktusaink iránt.

A Szűzanya, mint édesanya, kiengesztelődésre hív minket, hogy nyíljunk meg a béke előtt és legyünk a béke hordozói. Ebben a pillanatban arra a számos üzenetere kell gondolnunk, amelyben azt mondja, hogy imádkozzunk mások megtéréséért. Ha szívünk mélyén megértettük, hogy a „másik” a mi test-

vérünk, nővérünk, nem lehetünk közömbösek szenvedése és bűne iránt. Hiszen a Szűzanya sem közömbös, ezért hív minket arra, hogy tegyünk valamit érte, a „másikért.”

Ezt itt sokan megértették, hogy ne csak saját szívünkben hordozzuk a békét, hanem vigyük el másoknak is.

Látjátok, ez az értelme a mások megtéréséért mondott imának! Ehhez úgy kell látnunk mindazt, ami a világban történik, ahogyan a Szűzanya látta a szívével. Ha valaki azt mondja: „Nem érek rá imádkozni, nem érek rá böjtölni”, nincsenek igazi indokai erre. Neked talán semmit sem jelent, ha egy másik ember szenved? Az sem számít neked, hogy a Szűzanya azt mondja, imádkozzunk mások megtéréséért? Ha ezt megértettük, lesz időnk imádkozni. Ne felejtsük el, hogy a Szűzanya ezt mondta: „Elfelejtettétek, hogy az imádsággal, a böjttel még a háborúkat is távol tarthattok?”

Lehet, hogy valamely problémám miatt elhagyom az imádkozást, elhagyom a böjtöt, de ugyanakkor elfelejtem azt, hogy a böjtömmel, az imádsággal békét vihetek valahová.

Nézzétek csak, mit tett a Szűzanya a kánai menyegzőn! Talán nem a Szűzanya volt az első, aki észrevette, hogy elfogyott a bor? Ez a családnak bajt, szegyet jelent. Ő volt az első, aki Jézus-hoz ment, hogy ezt megmondja Neki. Jézus látszólag elutasítja kérését, amikor ezt mondja: „Mit akarsz tőlem? Az

én időm még nem jött el.” Érdekes, hogy a Szűzanya nem érdeklődik Jézus órája iránt, csak ennyit mond: „Nincsen boruk.” A családdal - törődik, mindjárt a szolgálkhoz megy és azt mondja nekik: „Tegyétek meg mindazt, amit mondani fog nektek.”

Ezzel a Szűzanya példát mutat mindannyiunknak. Ha látjuk a bajokat, ha látjuk a családon belüli konfliktusokat, imádkoznunk kell, szólnunk kell Jézusnak.

Láttam, hogy sokan jönnek és sok-sok év után meggyónnak, mivel valaki imádkozott értük. Egyikük ezt mondta: „A feleségem Medjugorjéba jött, imádkozni és böjtölni kezdett, és én most itt vagyok.” Úgy is lehet, hogy a gyerekek a szülőkért, a szülők a gyerekekért. Megtapasztaltam és láttam, milyen erő rejlik az imádságunkban és a böjtünkben. Ez az, amit a Szűzanya akar.

Egy másik dimenzió pedig ez: a Szűzanya azt mondta: **„Fáradhatatlan vagytok, nem hagyom, hogy elfáradjatok.”** Más szavakkal, azt mondta, hogy mindaddig nem hagy minket békében, amíg meg nem találjuk a békét. Ha egy kissé a Szűzanya másai akarunk lenni, ne hagyjuk, hogy elfáradjunk.

Néhány üzenetben egy másik dimenzió mutatkozik meg. Azt mondta: **„Szívvel imádkozzatok”**, vagyis ne csak az ajkatokkal. Nem tudom elkép-

zelni, hogy a Szűzanya csak az ajkával imádkozott volna: biztos vagyok abban, hogy a szívével imádkozott, és valóban saját tapasztalatából beszél, amikor azt akarja, hogy mi is ezt tegyük. Hogyan imádkozhatunk a szívünkkel? Talán azt mondhatom, hogy böjtölés nélkül nem kaphatjuk meg azt a kegyelmet, hogy szívvel imádkozzunk.

Ha valaki nagyon beteg és azt mondja: „Én ezt nem tehetem meg” - ez nem igaz. A betegeknek más útjuk van, a betegek sokat szenvednek és ha ezt szeretettel ajánlják fel az Úrnak, minden úgy lesz, ahogyan az Úr akarja.

A böjtölés által tehát megsemmisül bennünk ateizmusunk, önzésünk, zárkózottságunk, az a meggyőződésünk, hogy talán elég nekünk a földi világ. A böjttel új szabadságot kapunk, amelyben az Úr Igéje tevékenyé válhat bennünk. A Szűzanya ezt kívánja tőlünk.

Utolsó előtti üzenetében ezt mondta: **„Arra hívlak titeket, hogy legyetek aktívak az imádságban.”** Ha valaki azt kérdi tőlem: mit jelent az, hogy az Ige legyen tevékeny a szívünkben, megint csak egy példával válaszolhatok. Tegyük fel, hogy valaki csúnyán szól hozzád. Hogyan érzed magad ilyenkor? Szomorú vagy, dühös leszel, bosszúra vágyol? Talán meg akarsz neki bocsátani, talán néhány napig várnod kell, sokat kell imádkoznod? Látod, ilyen a szó-

hatása a szívedben.

Ha valaki azt mondja: „Elfogadlak, elismerlek, szeretlek”, szívünket öröm, békesség tölti el; lássátok, ez egy másik példa a szavak hatására. És ha most a Szűzanya azt mondja nekünk: **„Arra hívlak titeket, hogy legyetek aktívak az imádságban”**, ez azt jelenti, hogy a bibliát olvasva kérdezzük meg, mit jelent számomra, ha Jézus azt mondja: „Íme a te Anyád”, mit jelent, ha ezt mondja. „Íme a a fiad”? Mit jelent számomra, ha ezt mondja: **„Engesztelődjél ki, imádkozzál, böjtöljél”?**

Vagyis ha mindig találunk kifogásokat, ez azt jelenti, hogy az Ige még nem elég hatékony bennünk és a szívünk még nem megfelelően működik.

Ha tehát a Szűzanya azt kéri tőlünk, hogy szívvel imádkozzunk, ezzel azt akarja, hogy egy kicsit hasonlítsunk őrá. Egyik üzenetében ezt mondta: **„Azt akarom, hogy az én hasonlatosságomra cselekedjétek, ne a Sátán hasonlatosságára.”**

Mi jellemzi a Szűzanyát?

Alázatosság, az Úr várása, nyitottság, határozottság, hűség és mások iránti szeretet.

A Szűzanya csupán ezt akarja: éljünk együtt Jézussal és haladjunk előre Vele, még a halálon keresztül is.

Slavko Barbaric

A világosság titkai, az átváltozás titkai

„Az első titokban szemléljük Jézus megkeresztelkedését...”. Így kezdődik a világosság rózsafüzére, melyet néhány éve II. János Pál pápa kezdeményezésére indított el az egyház. Aztán folytatódik a rózsafüzér, Jézus életének egyik eseményéről áttérve a másikra, minden logikai következetesség nélkül, hiszen a leírt események nagyon különböző időszakokat, körülményeket jelenítenek meg.

Mégis van egy vezérfonal, amely láthatatlan módon összeköti mindet, és ugyanazt a világosságot hinti rájuk. Próbáljuk felfedezni ezt a vezérfonalat.

A nyitó jelenetben a Jordán folyónál vagyunk, ahogy már említettük. Krisztus megkeresztelkedése különbözik attól, mint amit János hirdetett a megtérésre vágyó bűnbánóknak, hiszen ebben az esetben maga Isten merül alá a vízbe, aki aztán elindul messiási útjára, hogy Palesztina vidékeit bejárva megkeresse Izrael házának „elveszett juhait”.

Valójában mi történik egy keresztelkedésben? Átváltozás. Egy eredendően örökölt bűnös állapotból az ember átmeleg a megváltottak állapotába, akik arra hivatottak, hogy tökéletesedjenek az életszentség által. Ez persze nem Jézus esete, aki természeténél fogva „szepelő nélküli, ártatlan Bárány”. De amikor az Úr engedte magát megkeresztelni a Jordánban, azt akarta nekünk mondani, hogy minden, ami kapcsolatba kerül vele, az megváltozik, átalakul, többé nem olyan, mint azelőtt...

Azon a napon így volt ez a folyó vizével is, amely körülölelte Jézus testét. A Belőle áradó isteni kegyelem megszentelte a vizeket, melyek mély változáson mentek át. Képesé váltak új teremtménnyé átalakítani mindazokat, akik mind a mai napig a keresztelő kúthoz járulnak, a Szentlélek ajándékáért fohászkodva.

Ez az első titok tehát bemutatja nekünk a hit útján való haladás lényeges feltételét: meghívást, hogy alakítsuk át egész mivoltunkat, vagyis engedjük, hogy Isten „megérintsen” minket az élet különböző történésein keresztül. Ez arra szóló meghívás, hogy folytonosan mérítkezzünk meg a Szentlélek vizében, amely megmos, megtisztít, és lehántja azokat a rétegeket, amelyek eltakarják a belső embert, akinek a felszínre kell jönnie, hogy teljesen megvalósítsa magát Isten akaratában.

Térjünk át a második titokra. Jézus a galileai Kánában a vizet borrrá változtatja a menyegzőn. Ez olyan átváltoztatás, amely szinte „idő előtt” hirdeti Jézus mindenhatóságát, valamint Anyjának, Máriának a hathatós közbenjárását. Az átváltoztatás az esküvői lakomán részt vevő vendégek öröme történik, de valójában nekünk és az egész népnek is szól. Ez Isten epifániája, aki azért jött, hogy örvendezéssé és ujjongássá változtassa a gonosz által megszorított életünket.

Tulajdonképpen innen indul el a küldetése. Jézus a világosság harmadik titkában meghirdeti Isten országát és meggyógyítja a betegeket. Mintha csak azt mondaná: Ha meg akartok gyógyulni testi-lelki betegségeitekből, változtassátok meg a mentalitásotokat, gondolkodásmódotokat, azt, ahogy a dolgokra, a világra, önmagatokra néztek... és fogadjátok be Isten tekintetét.

„Kedves gyermekeim – visszhangozza Mária Medjugorjében –, ebben a kegyelmi időben térjete meg és tegyétek Istent az első helyre az életetekben! (2007. augusztus 25.)... Térjete meg, gyermekeim, nyíljatok meg Istennek és az Ő – számotokra készített – tervének!” (2009. február 25.)

A megtérés mindig elengedhetetlen feltétele a külső és belső gyógyulásunk-

nak. Amikor a Lélek törvénye szerinti úton járunk, érezzük, hogy a szívünk napról napra átalakul, és gyógyulni kezd szeretőképességünk.

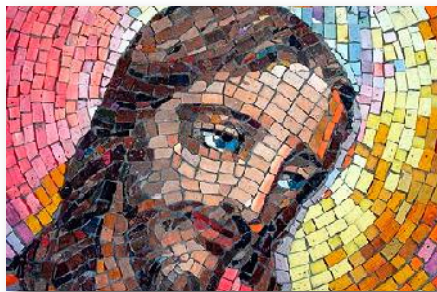
Tegyünk még egy lépést. Menjünk fel Jézussal a Tábor hegyére. A negyedik titokban Jézus színéváltozását szemléljük, amely a tanítványok hitetlenkedő tekintete előtt történik: „színében elváltozott előttük, a ruhái fényesek lettek” (Mk 9,3). Krisztus elváltoztatja megjelenését, előre megmutatja azt az arcot, melyet akkor fog magára öltetni, miután győzelmet aratott a halál fölött. Megmutatja örök arcát, amely a dicsőségben ragyog az Atya jobbán. Ezúttal az átváltozás még nyilvánvalóbb, de az, ami igazán meglepő, az apostolok szívében megy végbe, mert ők azok, akik megváltoznak. Megváltozik a felfogásuk a Mesterről, akit városról városra követtek. Most már isteni fönségében látják Őt, amely teljesen különbözik attól a Messiás-képtől, melyet a hagyomány addig felállított róla.

Amikor erről a titokról imádkozunk, fel kell tennünk a kérdést: Milyen a mi Isten-képünk? Milyen arca van a „mi” Jézusunknak? Olyan, aki kielégíti az elvárásainkat? Olyan, aki megvalósítja emberi terveinket, számításainkat? Olyan, aki teljesen összhangban van a formákkal és a hagyományokkal? Vagy készek vagyunk arra, hogy meglepetéssel szolgáljon nekünk, elvakítson minket kegyelme által, amely váratlan és teljesen új horizontokat nyit meg szemünk előtt?

Hogy erre megtaláljuk a választ, lépünk át az ötödik titokba. Jézus nekünk adja az Eucharisziát, a létező legmagasabb és legszentebb átváltozás misztériumát, ahol megváltozik a kenyér lényege és csodálatos módon magának Krisztusnak a testévé válik. Hihetetlen átváltozás, de nemcsak azért,

mert egy marék liszt átváltozik feltámadott testté, hanem azért is, mert ahogy magunkhoz vesszük azt a kenyérdarabot, mi magunk is átváltozunk, az Ő részévé válunk, mély kommunióba lépünk a lelkével és az életével. S itt válaszra találnak a kérdéseink: Isten nem egy elgondolásnak a gyümölcse. Isten nem olyan elképzelés, amely alkalmazkodik a szükségleteinkhez, mint egy képeret a már meglévő képhez. Isten élő valóság, aki képes mindent jobbá alakítani, ha tiszteljük Őt annak, aki, ha engedjük, hogy belénk hatoljon és bevonjon minket abba a dimenzióba, ahol mindenki új megjelenést nyer, átváltozott, megtisztult arcot, hogy véglegesen felemeltessék az Atyához. Isten tiszta világosság. S ha hittel imádkozzuk ezeket a titkokat, világosságának sugarai ott fognak elérni minket, ahol a legnagyobb szükségünk van az átalakulásra, hogy így véglegesen új teremtményé váljunk.

Stefania Consoli

Feladatmegosztás

Egyszer Jézus azt mondta övéinek: „Keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá” (Mt 6,33). Ezekkel a szavakkal a Mester a következő feladatmegosztást ajánlja fel nekünk: Én gondoskodom az anyagi és szellemi dolgokról, ti pedig igyekezzetek szeretni, vagyis keressétek Isten országát... Jézus ebben kíván megegyezni velünk, miután belénk ültette azt a vágyat és képességet, hogy szeressünk. Jézus tehát azt várja, hogy kötelezzük el magunkat a szeretetben, mert így lehetőséget adunk neki, hogy működjön bennünk és általunk másokban is.

A Szentlélekben nincs semleges terület: vagy Isten „térfelén” játszunk, vagy az ördögén. Ahol hiányzik belőlünk a szeretet, ott automatikusan az ellenfél területén játszunk, és kiteszük magunkat annak, hogy veszítsünk és rosszat tegyünk. Ilyen esetben, gyengeségünk ellenére, határozottan töreked-

jünk arra, hogy mindenkit szeressünk.

Azt is, aki akadályoz minket, aki haragszik ránk, aki sohasem mosolyog, aki csak a saját érdekével törődik. Így talán elnyerjük a béke ajándékát, amely állandóan megmarad a szívünkben. Így talán úgy cselekszünk majd, mint Jézus a kereszten, aki rámosolygott a jobb latorra és megváltotta. Így talán „túlradó mértékkel” fogunk kapni.

Mária, Szeretet Anyja, vegyél lakást a szívünkben, hogy az Ő szeretete a miénk legyen, és mindenki megkapja a százszoros jutalmat: Jézust.

Amikor szeretünk, már semmi sem aggaszt, semmi sem rettent minket. Ahogy Assisi Szent Ferenc tanítja: nem félünk a farkastól, aki testvérünké lett, a haláltól sem, aki nővérünké lett, de még az ördögtől sem, akinek nincs többé hatalma rajtunk. Így igaz: a szeretet elűz minden aggodalmat, minden félelmet, még a halálfélelmet is.

Pietro Squassabia

Mirjana Dragičević-Soldo

éves jelenése 2012. március 18-án

Mirjana Dragičević-Soldo látnoknak 1981. június 24-től 1982. november 25-ig minden nap megjelent a Szűzanya. Az utolsó minden napos jelenés alkalmával a Szűzanya kinyilvánította számára a tizedik titkot is és azt mondta, hogy ezután minden évben egyszer, március 18-án fog megjelenni neki. Így történik ez évek óta. Több ezer zarándok gyűlt össze ez alkalommal is rózsafüzér imára a Kék Keresztnél. A jelenés 14:00 órakor kezdődött és 14:05-ig tartott.

„Drága gyermekek! Azért jövök hozzátok, mert édesanyátok és közbejárótok szeretnék lenni. Kapocs köztetek és a Mennyei Atya között, a ti közvetítőtok. Szeretném megfogni a kezeteiket és veletek járnai a tisztátalan lélek elleni harcban. Gyermekeim, teljesen szenteljétek magatokat nekem. Én pedig édesanyai kezembe veszem életeteket és megtanítalak benneteket a békére és a szeretetre és aztán átadlak benneteket Fiamnak. Azt kérem tőletek, hogy imádkozzatok és böjtöljétek, mert csak így tudtok majd édesanyai szívem által, hiteles módon tanúságot tenni Fiamról. Imádkozzatok a pásztoraitokért, hogy Fiamban egyesülve mindig Isten szavának örömteli hirdetői legyenek. Köszönöm nektek.”